

Mikilvæg teymisvinna

*Samráð og samvinna virðast gegna lyk-
ilhlutverki í ýmsu af því sem þú nefnir.
Hvernig sérðu því best fyrir komið?*

„Í fyrra starfi mínu sem hjúkrunar-
forstjóri á Landspítalanum, sem ég
gegndi í fimm ár, leitaði ég mjög oft til
deildarstjóra hinna ýmsu deilda og það
á ég einnig eftir að gera í þessu starfi.
Þeir vinna í nánnum tengslum við hinn
almenna starfsmann. Sviðsstjórnarnir
eru einnig mjög mikilvægir samráðsað-
ilar.

Teymisvinna er líka mjög mikilvæg í
allri heilbrigðisþjónustu og við höfum
verið að vinna að því að gera hana
formlegri. Við byrjuðum á því að koma
á laggirnar sýkingarvarnateymi og síð-
ar öldrunarteymi. Í því voru læknar,
hjúkrunarfræðingar og félagsráðgjafar.
Það fjallaði um málefni aldraðra ein-
staklinga sem komu til meðferðar á
sjúkrahúsinu en vitað var að vand-
kvæði væru með eftir að meðferð lyki.
Þetta samstarf gafst ákaflega vel og í
svona teymisvinnu verður styrkur
hverrar fagstéttar fyrir sig mjög sýni-

legur. Fleiri teymi hafa verið sett á lagg-
irnar, meðal annars líknarteymi. Þetta er
aðferð sem ég held við munum nota mjög
mikið í framtíðinni.”

Hugmyndir fá að þroskast

„Hjá þessari stofnun vinnur mjög mikið af
hugmyndaríku fólki. Hugmyndir þess
þurfa að fá að þroskast þar sem þær verða
til og síðan er það okkar að sjá til þess að
það sem vel tekst nýtist fleirum. Hlutverk
sviðsstjóra og deildarstjóra í að tryggja
það er mjög mikilvægt. Við höfum líka
haft ákveðna starfsmenn í þróunarverk-
efnum meðal fólksins sem vinnur á
sjúkrahúsinu og það fólk miðlar hug-
myndum áfram til yfirstjórnarinnar.

Höfuðmáli skiptir að efla starfsfólkið
því við búum yfir geysilegum þekking-
arauði og mannauði. Það er hlutverk okk-
ar sem hefur verið falið að stýra þessu fyr-
irtæki að styrkja starfsfólkið í hlutverki
sínu. Þá held ég að við verðum með virki-
lega góða heilbrigðisstofnun í höndunum
og skjólstæðingar okkar muni finna það.”

-aób

Ungir öikumenn og slyss

■ Í TÍMARITI BANDARÍSKU læknasamtak-
anna, JAMA, hefur að undanfögnu verið
deilt um þátt ungra öikumanna í
alvarlegum umferðarslysum. Kveikjan að
umræðunni eru tillögur lækna um að
setja hömlur á akstur ungmenna undir 18
ára, þannig að þeim sé bannað að aka
einir í bíl eða með jafnöldrum eingöngu.
Sömuleiðis að þeim sé bannað að aka frá
miðnætti til kl. fimm á morgnana. Öku-
mennirnir sem um ræðir eru á aldrinum
16-18 ára (auk 15 ára ökunema) og ekki
er deilt um hlut þeirra í alvarlegum
slysum, heldur mögulegar orsakir og
heppileg úrræði. Annars vegar hefur
verið bent á að ungir öikumenn séu að
öðru jöfnu á eldri og lélegri bílum en
hinir eldri, hins vegar að rannsóknir sýni
að orsakir slyssanna liggja í reynsluleysi og
glannaskap sumra ungu öikumannanna. Í
Kaliforníu hafa verið gerðar tilraunir til
að takmarka akstur ungra öikumanna
með fyrrgreindum hætti og sumir vilja
draga þá ályktun af reynslu þeirra að
þessi úrræði dugi skammt og slysatíðni
hafi jafnvel aukist. Aðrir benda á að of
stutt sé síðan takmarkanirnar voru settar
á til að draga megi ályktanir af þeim og
eins að fjöldi ungra öikumanna hafi flýtt
sér að fá ökuleyfi áður en lögin tóku gildi.
Fjölgun á slysum eftir setningu laganna sé
því í beinu hlutfalli við fjölgun í hópi
yngstu öikumannanna. Rannsóknir í
Bandaríkjunum, Kanada og á Nýja
Sjálandi benda raunar flestar til þess að
tilraunir sem þar hafa verið gerðar til að
veita ökuréttindi með takmörkunum og í
áföngum hafi heppnast vel.

Framtíðin björt í hjartaflutningum

PÓTT CHRISTIAAN BARNARD í Suður-
Afríku hafi orðið fyrstur til að flytja hjarta
á milli manna er Norman E. Shumway
stundum nefndur faðir hjartaflutning-
anna. Þekking sú sem fyrir hendi var er
Barnard framkvæmdi fyrstu hjarta-
flutningana árið 1967 byggðist að verulegu
leyti á rannsóknum Shumways við Stan-
fordháskóla og aðeins mánuði eftir að
hjartaflutningur Barnards hafði komist í
heimspessuna framkvæmdi hann svipaða
aðgerð. Shumway er nú 76 ára að aldri og
spilar golf af miklum móð en gaf sér þó
tíma til að hitta blaðamann Tímarits
norsku læknasamtakanna nýverið. Meðal
þess sem Shumway var spurður um var

hvort hann teldi að önnur tækni myndi
leysa hjartaflutninga af hólmi. Hann taldi
það ósennilegt og þörfín fyrir slíka tækni
yrði áfram til staðar. Með stórbættri tækni
og vinnubrögðum taldi hann að vandamál
varðandi hjartaflutninga yrðu sífellt minni
en vandamálið væri eftir sem áður of fáir
hjartagjafar. Hann er vantrúaður á að
vélar muni leysa skurðlækna af hólmi í svo
vandasömum aðgerðum. Skoðun og mat
skurðlækni á því sem hann sér með eigin
augum sem ræður að hans mati alltaf
úrslitum um vel heppnaða hjartaflutninga.

Heimild

Tidsskrift for Den norske lægeforening